

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/22/2026
Identifikačné číslo spisu:	7125012034
Dátum vydania rozhodnutia:	27.05.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Petr Kaňa
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:7125012034.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kaňu a členov senátu JUDr. Jozefa Šutku a JUDr. Emila Dubňanského na neverejnom zasadnutí konanom 27. mája 2026 v Bratislave, v trestnej veci obvineného L. X. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 18. novembra 2025, sp. zn. 6To/118/2025, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku sa dovolanie obvineného L. X. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Mestský súd Košice (ďalej tiež „súd I. stupňa“) v trestnej veci proti obvinenému L. X. na hlavnom pojednávaní 10. septembra 2025 uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obvineného L. X. (ďalej tiež „obvinený“) o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Košice II, č.k. 2Pv 192/25/8803-37 a rozsudkom z 10. septembra 2025, sp. zn. 1T/36/2025 uznal obvineného za vinného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

dňa 16.04.2025 v čase okolo 12:00 hod. v N. - O. na ul. Z. na parkovisku pri reštaurácii I. pristúpil k tam odparkovanému vozidlu zn. Peugeot Boxer bielej farby, EČV: Z kde za použitia špeciálne zhotoveného prípravku v tvare autokľúča s obojstrannou vnútornou drážkou presne nezisteným spôsobom prekonal uzamknutie autozámku dverí nákladného priestoru predmetného vozidla a následne tieto dvere nákladného priestoru otvoril a z nákladného priestoru odcudzil rozbrusovaciu pílu zn. STIHL TS140 s označením „COM-1504“ oranžovo bielej farby, nezisteného výrobného čísla, a papierovú krabicu, v ktorej sa nachádzali 4 ks PUR peny, čím takto spôsobil spoločnosti H. Z. O., s.r.o., IČO: XXXXXXXX, so sídlom N. XX, Z. O., krádežou škodu vo výške 630,- Eur.

Za to obvinenému podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona obvinenému uložil aj trest prepadnutia vecí, a to 3 ks špeciálne zhotovený prípravok v tvare autokľúča s obojstrannou vnútornou vložkou v plastovom obale, 1 ks rádiostanica - vysielačka čiernej farby, zn. BAOFENG, typ: U a 1 ks nožnice zo strieborného kovu.

Na podklade odvolania obvineného Krajský súd v Košiciach (ďalej tiež „odvolací súd“) uznesením z 18. novembra 2025, sp. zn. 6To/118/2025 (ďalej tiež „napadnuté uznesenie“), podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obvineného zamietol.

* * *

Proti napadnutému uzneseniu podal obvinený vlastnoručným písomným podaním z 15. decembra 2025 dovolanie, v ktorom bez priradenia argumentácie k dovolacím dôvodom upraveným v § 371 ods. 1 Trestného poriadku namietal, že v odvolacom konaní na Krajskom súde v Košiciach, konanom 18. novembra 2025, došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu, argumentačne na tom podklade, že na uvedené verejné zasadnutie sa namiesto ustanoveného obhajcu JUDr. Róberta Jana, v dôsledku kolízie viacerých pojednávaní, dostavil substitučne splnomocnený obhajca Mgr. Christián Burják, pričom predseda senátu odvolacieho súdu nedal obvinenému priestor vyjadriť sa, či s osobou obhajcu súhlasí. Obvinený nemá vedomosť, či sa substitučne splnomocnený obhajca oboznámil so spisom a s dôvodmi odvolania.

Obvinený následne zdôvodnil dovolanie aj prostredníctvom mu ustanoveného obhajcu Mgr. Mariana Krasnovského, advokáta so sídlom v Košiciach.

Dovolací súd upriamuje pozornosť dovolateľa (obvineného) na to, že pokiaľ v dovolaní uvádza, že dovolaním okrem rozhodnutia odvolacieho súdu napáda aj prvostupňový rozsudok, tento nie je priamo oprávnený obvinený napadnúť dovolaním [dovolanie je oprávnený podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa v zmysle § 369 ods. 2 písm. b) v spojení s § 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], čo však na druhej strane nič nemení na jeho možnosti namietat proti rozhodnutiu odvolacieho súdu aj také chyby, ktoré majú svoj základ v rozhodnutí súdu I. stupňa alebo v konaní, ktoré predchádzalo už prvostupňovému rozsudku. Dovolací súd však z uvedených dôvodov hodnotil dovolanie obvineného ako podané proti uzneseniu odvolacieho súdu.

V odôvodnení dovolania (prostredníctvom obhajcu) obvinený namietal zásadné porušenie jeho práva na obhajobu, a z toho vyplývajúce naplnenie dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Podľa obvineného na verejnom zasadnutí na Krajskom súde v Košiciach v konaní o odvolaní nebol zastúpený ustanoveným obhajcom, ale substitučným obhajcom, ktorého predtým osobne nepoznal a s ktorým predtým neprišiel do kontaktu. Substitučné poverenie bolo udelené 17. novembra 2025, teda bezprostredne pred verejným zasadnutím bez toho, aby bol o tejto skutočnosti vopred informovaný. Predseda senátu odvolacieho súdu sa ho výslovne procesne nedotazoval, či so substitučným zastupovaním súhlasí a nevytvoril priestor na vyjadrenie sa k tejto otázke. Substitučný obhajca s ním pred verejným zasadnutím nebol v osobnom kontakte, neprebehla žiadna porada a obvinený nemal možnosť oboznámiť ho so svojimi dôvodmi odvolania.

Je názoru, že substitučný obhajca nemal dostatočnú znalosť dôvodov jeho odvolania, keďže tieto neboli formulované obhajcom, ale výlučne samotným obvineným. Skutočnosť, že k substitučnému zastupovaniu nevzniesol výslovnú námietku priamo na verejnom zasadnutí, nebola prejavom jeho súhlasu ani procesnej pasivity, ale dôsledkom spôsobu vedenia verejného zasadnutia, v rámci ktorého mu nebol vytvorený priestor na vyjadrenie sa k osobe obhajcu a k otázke jeho zastupovania.

Zdôraznil, že právo na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej tiež „ústava“) a čl. 6 ods. 3 písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej tiež „dohovor“) predpokladá nielen formálne zabezpečenie obhajcu, ale reálnu možnosť efektívneho výkonu jeho

obhajobných práv v priebehu celého trestného konania, vrátane konania o riadnych opravných prostriedkoch. Absencia akejkolvek procesnej reakcie súdu na otázku substitučného zastupovania, ako aj absencia predchádzajúcej komunikácie so substitučným obhajcom, mohli objektívne vyvolať pochybnosti o tom, či bola jeho obhajoba v odvolacom konaní zabezpečená spôsobom zodpovedajúcim jeho procesným právam. Podľa jeho presvedčenia uvedené okolnosti v ich vzájomnej súvislosti viedli k tomu, že jeho obhajoba v odvolacom konaní mala len formálny charakter, a tým mu neposkytovala dostatočné záruky spravodlivého procesu.

Záverom uviedol, že v prípade, ak by dovolací súd dospel k záveru, že k zásadnému porušeniu práva na obhajobu došlo, navrhuje, aby postupoval podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku a prijal rozhodnutie zodpovedajúce povahe zisteného procesného pochybenia.

* * *

Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II vo vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedol, že ho považuje za nedôvodné. Podstatou dovolania obvineného je skutočnosť, že malo byť porušené jeho právo na obhajobu tým, že na verejnom zasadnutí pred Krajským súdom v Košiciach nebol zastúpený ustanoveným obhajcom, ale jeho substitútom, pričom sa ho nikto nepýtal či so substitučným zastúpením súhlasí.

Prokurátor zastáva názor, že v konaní pred odvolacím súdom nedošlo k porušeniu práva obvineného na obhajobu a už vôbec nie zásadným spôsobom tak, ako to predpokladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Zákon č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov v § 17 ods. 1 pripúšťa advokátovi možnosť nechať sa zastúpiť po dohode iným advokátom (substituentom), pokiaľ mu vznikla akákoľvek prekážka, za účelom ochrany práv alebo záujmov svojho klienta. Je povinnosťou obhajcu upovedomiť klienta o zastúpení iným advokátom, pričom spôsob alebo kvalita obhajoby je mimo rámec dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Ďalej zdôraznil, že obvinený substitučné zastúpenie nenamietal počas celého konania, a nenamietal ho ani počas verejného zasadnutia 18. novembra 2025. Tvrdenia obvineného o tom, že substitučný obhajca nebol oboznámený pred verejným zasadnutím s dôvodmi odvolania považuje prokurátor za nepodložené domnienky, v predmetnej veci nešlo o skutkovo ani právne náročné konanie, keď odvolací súd rozhodoval o odvolaní proti výroku o uloženom treste, ktorý sa zdal obvinenému neprimerane prísny. Vyslovil názor, že v konaní pred odvolacím súdom nedošlo k porušeniu práva obvineného na obhajobu.

Navrhol preto Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby dovolanie obvineného podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku zamietol, pretože dôvody dovolania nie sú preukázané.

* * *

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) primárne skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku). Dovolanie obvineného súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 a § 373 Trestného poriadku, ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Trestného poriadku.

Len pripomína, že dovolanie predstavuje mimoriadny opravný prostriedok, ktorého účelom nie je odstraňovanie akýchkoľvek pochybení súdov, ale výlučne len tých najzávažnejších. Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená, a preto predstavuje výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti - jedného zo základných pilierov stability právnych vzťahov a právnej istoty. Z tohto dôvodu sú možnosti jeho podania, vrátane taxatívne vymedzených dovolacích dôvodov, striktné

obmedzené. Cieľom tejto právnej úpravy je zabrániť tomu, aby sa mimoriadny opravný prostriedok stal ďalšou inštanciou v rámci riadneho opravného konania.

Zdôrazňuje tiež, že v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku je viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v dovolaní uvedené, pričom táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb vytýkaných napadnutému rozhodnutiu a konaniu, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku), a nie právnych dôvodov dovolania v ňom uvedených v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku. Podstatné sú teda vecné argumenty uplatnené dovolateľom a nie ich subsumpcia (podradenie) pod konkrétne ustanovenia § 371 Trestného poriadku (R 120/2012).

S ohľadom na povahu dovolacieho konania, ktoré je ako návrhové konanie vždy podmienené návrhom oprávnenej osoby znalej práva - minister spravodlivosti, generálny prokurátor, obhajca v mene obvineného, dovolací súd je viazaný podaným návrhom do takej miery, že v rámci prieskumu dodržiavania zákonnosti nemôže ísť nad rámec návrhu a v ňom špecifikovaných dôvodov dovolania (§ 385 Trestného poriadku).

Obsahu spisu zodpovedá, že na hlavnom pojednávaní konanom 10. septembra 2025 (č. l. 305-306) obvinený po poučení samosudcom podľa § 257 ods. 1, ods. 2, ods. 5 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedenom v obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II. Na nasledujúce otázky položené samosudcom, postupujúcim v súlade s § 257 ods. 5 Trestného poriadku, obvinenému v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku, tento odpovedal kladne. Po vyslovení návrhu prokurátora na prijatie predmetného vyhlásenia obvineného súd I. stupňa procesne uznesením vyhláseným na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obvineného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyslovil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obvinený priznal spáchanie skutku, sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Vzhľadom na súdom prijaté vyhlásenie o uznaní viny obvineného v pôvodnom konaní pred súdom I. stupňa na hlavnom pojednávaní najvyšší súd upriamuje pozornosť obvineného na s tým spojené zákonné obmedzenia v možnosti použitia dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku.

Podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Podľa § 369 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 podá minister spravodlivosti len na podnet. Podnet môže podať osoba, ktorej tento zákon nepriznáva právo na podanie dovolania okrem osoby, ktorá nesplňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1.

Podľa § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

V tej súvislosti dovolací súd poukazuje na rozhodnutie (R) zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 12/2017, podľa ktorého:

Ustanovenie § 257 ods. 5 a ustanovenie § 334 ods. 4 Trestného poriadku nemožno vykladať izolovane, ale v súhrne s ďalšími ustanoveniami upravujúcimi postup v konaní o dovolaní, a to ustanoveniami § 369 ods. 1 a ods. 2 a § 372 ods. 1 (veta prvá) Trestného poriadku. V zmysle uvedeného, proti rozsudku, ktorý bol vyhlásený po prijatí vyhlásenia obvineného o priznaní viny (§ 257 ods. 5 Trestného poriadku) a proti rozsudku, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste (§ 334 ods. 4 Trestného poriadku) dovolanie môže podať len minister spravodlivosti, a to na podnet obvineného alebo na podnet inej osoby (§ 369 ods. 1, § 371 ods. 1 písm. c/, § 372 ods. 1 Trestného poriadku). Obmedzenie uvedené v § 371 ods. 4 veta druhá Trestného poriadku sa týka len podnetu na dovolanie ministra spravodlivosti podané podľa odseku 3 naposledy označeného ustanovenia a na prípad uvedený v predchádzajúcej vete nedopadá.

Z ďalšieho judikátu R 53/2021 (II.) zase vyplýva, že

ak súd prijme vyhlásenie obžalovaného o vine alebo o tom, že nepopiera spáchanie skutku, podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku, dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný jeho spáchanie priznal, resp. nepoprel, nevykonáva, a teda medzi prípadným porušením práva na obhajobu v prípravnom konaní a rozhodnutím o vine vydaným na základe takto prijatého vyhlásenia nie je daná príčinná súvislosť. V dovolaní, ktoré možno v tomto prípade podať len z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, t. j. ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu, tak môže dovolateľ úspešne namietať len chyby, ku ktorým došlo v súdnom konaní, v rámci ktorého obžalovaný predmetné vyhlásenie urobil. Najmä to, že obžalovaný nemal na hlavnom pojednávaní obhajcu, hoci išlo o dôvod povinnej obhajoby, resp. že nebol riadne poučený o následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b) alebo c) Trestného poriadku, a to v rozsahu podľa § 257 ods. 5 a 8 Trestného poriadku, alebo že pred prijatím takéhoto vyhlásenia súd riadne nezisťoval skutočnosti podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku.

Z citovaných zákonných ustanovení a judikatúry vyplýva, že proti rozsudku vyhlásenému po prijatí vyhlásenia obvineného o uznaní viny možno podať dovolanie len z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, môže ho podať len minister spravodlivosti, a aj ten môže v jeho rámci namietať len nesprávny procesný postup súdu, ktorý predchádzal prijatiu vyhlásenia a uznaní viny (napr. absenciu poučenia o dôsledkoch takého vyhlásenia).

Na základe uvedeného možno konštatovať, že v danom prípade osobou oprávnenou na podanie dovolania proti rozsudku, ktorý bol vyhlásený po prijatí vyhlásenia obvineného, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe, je v časti týkajúcej sa výroku o vine iba minister spravodlivosti, pretože ide o rozhodnutie súdu I. stupňa, proti ktorému obvinený nebol oprávnený podať už odvolanie, v dôsledku čoho s poukazom na § 257 ods. 5 Trestného poriadku nemôže účinne podať ani dovolanie.

Odhliadnuc od uvedeného však je potrebné pripustiť, že obvinený je oprávnenou osobou na podanie dovolania v posudzovanom prípade proti výroku o treste, a hoci takýmto spôsobom dovolanie neobmedzil, dovolací súd, viazaný konkrétnymi vytýkanými chybami, materiálne posúdil dovolacie námietky z pohľadu ich opodstatnenosti aj možných negatívnych účinkov aplikácie práva súdmi v pôvodnom konaní na obvineného vo vzťahu k výroku o treste.

Podstatou dovolacej argumentácie obvineného bola námietka týkajúca sa procesného postupu odvolacieho súdu na verejnom zasadnutí konanom 18. novembra 2025, ktorý podľa názoru obvineného nedôvodne pripustil, aby bol obvinený zastúpený substitučne splnomocneným obhajcom. Z obsahu spisu vyplýva, že už v prípravnom konaní bol obvinenému ustanovený obhajca (opatrením sudkyne pre prípravné konanie zo 17. apríla 2025 - č. l. 32 vyšetrovacieho spisu). Zo zápisnice o verejnom zasadnutí odvolacieho súdu (č. l. 343) vyplýva, že obvinenému ustanovený obhajca JUDr. Róbert Jano nebol prítomný na tomto verejnom zasadnutí, pričom však bol prítomný na základe jeho substitučného splnomocnenia (ktoré sa nachádza v spise na č. l. 342) advokát (obhajca) Mgr. Christián Burják.

Zo zápisnice o verejnom zasadnutí, v ktorej vyššie uvedená skutočnosť je protokolovaná, sa pritom zúčastnil aj obvinený (v tom čase obžalovaný) L. X., ktorý počas verejného zasadnutia ani najneskôr v rámci konečného návrhu, ktorého prednes využil, nenamietal vlastné zastúpenie substitučne splnomocneným obhajcom. Pokiaľ uvádza, že postupom odvolacieho súdu to nemal možnosť namietat', dovolací súd zdôrazňuje, že ani v bezprostrednej nadväznosti po skončení tohto verejného zasadnutia ani dodatočne akúkoľvek písomnú námietku proti obsahu zápisnice (protokolácii), alebo sťažnosť proti spôsobu vedenia konania konajúcim predsedom senátu odvolacieho súdu nevzniesol (žiadny takýto jeho prejav spis neobsahuje).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolanie možno podať ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 4 Trestného poriadku dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti. Podnet podľa odseku 3 nemožno použiť na podanie dovolania, ak ho podala osoba uvedená v § 369 ods. 2 alebo 5, namietaná okolnosť bola tejto osobe známa už v pôvodnom konaní a nebola namietaná najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže obvinený až v dovolaní produkoval argumentáciu proti postupu odvolacieho súdu na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní neuplatnil najneskôr na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu konanom 18. novembra 2025, a ani v jeho bezprostrednej časovej nadväznosti neuviedol akúkoľvek prekážku, ktorá by mu bránila takú námietku bezodkladne vzniesť, vecnému posúdeniu jeho námietok bráni § 371 ods. 4 Trestného poriadku.

Vzhľadom na uvedené potom už len navyše dovolací súd konštatuje, že aj keby neexistovala uvedená právna prekážka pre meritórny prieskum napadnutého uznesenia, námietky obvineného by neboli spôsobilé ani po vecnej stránke uspieť v dovolacom konaní.

Spôsob obhajoby obvineného jeho obhajcom, resp. kvalita obhajoby stojí mimo rámca dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Dovolací súd nie je oprávnený akýmkoľvek spôsobom hodnotiť kvalitu poskytovaných právnych služieb, ani nemôže v tomto smere do výkonu obhajoby zasahovať, pretože ide výlučne o vzťah medzi advokátom ako obhajcom na strane jednej a klientom ako obvineným na strane druhej, čo sa vzťahuje aj na prípady, keď je obvinenému obhajca ustanovený súdom (viď napr. uznesenie najvyššieho súdu zo 17. októbra 2012, sp. zn. 3Tdo/26/2012). Taktiež, keďže prejav vôle možno urobiť nielen konaním alebo opomenutím, môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejsť, niet pochybností o tom, že obvinený mal možnosť prejsť svoj nesúhlas so svojím substitučným zastupovaním priamo na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, a keďže ho nevyjadril, prejavil tým konkludentne súhlas s takýmto zastupovaním, čím neutrpelo jeho právo „de iure“ ani „de facto“ na právnu pomoc v konaní pred súdmi a inými štátnymi orgánmi poskytnutej prostredníctvom obhajcu" (viď napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 10. mája 2023, sp. zn. II. ÚS 231/2023). Ďalej tiež, súdy nemôžu niesť zodpovednosť za každý nedostatok v stratégii alebo výkone advokáta, pokiaľ sa obvinený nesťažoval priamo v priebehu konania alebo inak nesignalizoval kolaps obhajoby (Kamasinski v. Rakúsko, rozsudok EŠLP z 19. decembra 1989, sťažnosť č. 9783/82).

Postupom odvolacieho súdu nedošlo k porušeniu práva obvineného na obhajobu, teda nemohlo dôjsť ani k porušeniu práva obvineného na obhajobu zásadným spôsobom.

Na podklade tejto argumentácie dovolací súd konštatuje, že chybami dovolateľom vytýkanými neboli naplnené ani ním priamo uplatnený dovolací dôvod, ani iný dovolací dôvod uplatniteľný obvineným, pod ktorý by ním vytýkané chyby pri správnej subsumpcii mohli byť podradené, a preto z dôvodu, že je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku, dovolanie obvineného v zmysle § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Toto rozhodnutie prijal senát jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.